

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון רס"א **דברים - חזון** תשפ"א

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

(תשמ"ג) מלחמה מלחמה מלחמה

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתירה

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

במדבר בערבה מול סוף

תּוֹכַחַה שֶׁל חֶסֶד

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַּר בְּעֶרְבָה וְכוּ'. וּפִרַשׁ רַש"י שְׁמֹנֶה כָּאֵן כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁהִכְעִיסוּ לְפָנָיו וְכוּ', הֵינּוּ כִּי הַתּוֹכַחַה שֶׁל מֹשֶׁה הָיָה תּוֹכַחַה שֶׁל חֶסֶד, כְּמוֹ שֶׁמִּבְּאֵר בְּהַתּוֹרָה תִּקְעוּ תּוֹכַחַה וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁמִּבְּאֵר שָׁם. וְעַל כֵּן הַזְכִּיר כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁהִכְעִיסוּ לְפָנָיו. כָּל הַמְּקוֹמוֹת דִּיקָא, כִּי בְּזֶה הַזְכִּיר לָהֶם זְכוּת וְחֶסֶד, כִּי הוּא קַיָּם אֶל תְּדִין אֶת חֲבֵרָה עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְמִקוּמוֹ, כִּי הוּא זָכָה לְאַחֵז בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד, בְּחִינַת מְאַחֵז פְּנֵי כֶסֶף וְכוּ' שֶׁעַל יְדֵי זֶה הָיָה בְּבַחֲיִנַת מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם. וְעַל כֵּן יָדַע שֶׁכָּל אֱלוֹ הַמְּקוֹמוֹת שֶׁהִכְעִיסוּ בָּהֶם לְפָנָיו הַמְּקוּם בְּרוּךְ הוּא הַמְּקוֹמוֹת בְּעֶצְמָן גִּרְמוּ לָהֶם לַחֲטָא, כִּי עָבְרוּ בְּמִדְבַּר מְקוּם נַחֲשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמְאוֹן וְכוּ' שֶׁהֵם מְקוּם תִּקְוָה הַקְּלֹפֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא כִּידוּעַ וְהָיָה צְרִיכִים לְלַחֵם עַל קְלֹפֹת קְשׁוּת וְעֲצוּמוֹת שֶׁהָיוּ בְּמִקוּמוֹת כְּאֵלוֹ. וְזֶה גֵרַם לָהֶם שֶׁכִּפְּהָ פְּעָמִים לֹא יָכְלוּ לַעֲמֹד בְּנִסְיוֹן וְנִכְשְׁלוּ בְּמָה שֶׁנִּכְשְׁלוּ. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבָרְכָה עַל פְּסוּק, וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וְכוּ' שֶׁהַמְּקוּם גֵרַם לָהֶם לַחֲטָא, כְּמוֹ שֶׁאֵיִתָּא בְּזֶהר הַקְּדוּשׁ.

נִמְצָא שֶׁבְּזֶה הַזְכִּיר אֶת הַמְּקוֹמוֹת דִּיקָא שֶׁהִכְעִיסוּ לְפָנָיו בְּזֶה הַמְּצִיא לָהֶם זְכוּת בְּחִינַת הַזְכוּת שֶׁל ראש השנה שֶׁהוּא אֶל תְּדִין אֶת חֲבֵרָה עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְמִקוּמוֹ וְכוּ' פִּנ"ל. וְכֵן סוֹבֵב וְהוֹלֵךְ כָּל סִפֵּר דְּבָרִים עַל קֵטֵב זֶה לְהַזְכִּיר אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל מָה שֶׁהִכְעִיסוּ לְפָנָיו וְאֵף עַל פִּי כֵן לֹא יִתְיַאֲשׁוּ עֲצָמָן מִן הַרְחָמִים לְעוֹלָם, כִּי רַחֲמָיו לֹא כָּלִים כְּאֲשֶׁר רָאוּ בְּעִינֵיהֶם שֶׁאֵף עַל פִּי שֶׁעָשׂוּ אֶת הָעֶגְלָה, אֵף עַל פִּי כֵן לֹא מְנַע רַחֲמָיו מֵהֶם. וְכֵן אַחַר שֶׁאֵר הַחֲטָאִים הֵיטִיב עִמָּהֶם בְּחֶסֶד עַד שֶׁהֵם מוֹכֵנִים עִתָּה לְכַנֵּס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. עַל כֵּן יָדְעוּ לְדוֹרוֹת שֶׁבְּכָל מָה שֶׁיַּעֲבֹר עֲלֵיהֶם עַד בִּיאַת מְשִׁיחַ בְּכָלֵל. וּבְפִרְט עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה לְעוֹלָם אֵל יִתְיַאֲשׁוּ עֲצָמָן מִן הַרְחָמִים, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֹנָם לְבָרְכָה, אֲפִלוּ חֲרַב חֲדָה מְנַחֶת עַל צְוָאָרוֹ שֶׁל אָדָם אֵל יִמְנַע אֶת עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים. וְאָמְרוּ, יָפָה צִעֲקָה לְאָדָם בֵּין קֶדֶם גִּזַּר דִּין בֵּין לְאַחַר גִּזַּר דִּין. וְזֶה שֶׁסִּפֵּר תְּפִלוֹתָיו אִיךָ הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה לְפָנָיו ה' יִתְבָּרַךְ. כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב, וְאֶתְנַפֵּל לְפָנָיו ה' וְכוּ' וְאָמַר וְכוּ'. הַכֵּל כְּדֵי לְהוֹרוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּתְחַזְּקוּ בַתְּפִלָּה וְצִעֲקָה לְה' יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, כִּי רַחֲמָיו אֵינָם כָּלִים לְעוֹלָם:

ליקוטי הלכות ערלה ד' טז

עמוד זה נדבכת חברי מערכת ברסלב הי"ו - לרגל שמחת

הר"ר פנחס צבי רובינסאהן הי"ו בהולדת הבת תחי'

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָּה

אלה הדברים אשר דבר משה

כָּל הַדְּבָרִים נִכְלָלִין בּוֹ

שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ שֶׁהַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּהַדְּבֹר שֶׁהוּא
מְדַבֵּר נִכְלָלִין בּוֹ כָּל הַדְּבָרִים הַצְּרִיכִין אֶל כָּל
יִשְׂרָאֵל. וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁצָּרִיךְ כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל.

וְזֶהוּ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַדְּבָרִים שֶׁדִּבֶּר מֹשֶׁה נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ
דְּבָרִים אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל. כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מֵצֵא
בּוֹ מַה שֶׁצָּרִיךְ, כַּנִּזְכָּר לְעֵיל:

שיחות הר"ן ר"צ

כִּי דִבְרֵי רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה הֵם כְּלָלִיּוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְכָל תּוֹרָה
וְתוֹרָה כְּלוּלָה מִכָּל הַתּוֹרָה כְּלָה וּמְכַלְלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל וּמְכַלְלִיּוֹת כָּל הַדְּבָרִים
שֶׁבָּעוֹלָם. וְכָל אָדָם כְּמוֹת שֶׁהוּא, בֵּין אִם הוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה
הַעֲלִיּוֹנָה, בֵּין אִם הוּא בְּתַכְלִית דְּיוֹטָא תַּתְּחִתוֹנָה, הַכֹּל כֶּאֱשֶׁר
לְכָל, מִרִּישׁ כָּל דְּרָגִין עַד סוֹף כָּל דְּרָגִין, כֻּלָּם יְכוּלִים לְמַצֵּא
עֲצָמָם, עִם כָּל בְּחִינוֹתֵיהֶם, בְּתוֹךְ כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה שֶׁל רַבֵּנוּ
הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה. וְעַל כֵּן עַל יְדֵי כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה יוֹכֵל
כָּל אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ יְהִיָּה אִיךְ שִׁיחָתוֹ:

הקדמת ליקוטי תפילות

עמוד זה נדבת הר"ר אברהם יעקב מרדכי שפירא הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

שבת ערב תשעה באב

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

מַחֲיוֹת כָּזָה לְמַרְיָרוֹת כָּזָה

וּמוֹבָא בְּכַתְבֵי הָאֲר"י ז"ל שֶׁהֵבְכִי בַיּוֹם בְּחֻצוֹת בֵּין הַמְצָרִים הוּא טוֹבָה גְדוֹלָה לְנַפְשׁוֹ וְכוּ', אֲכַל בַּיּוֹם שִׂישֵׁי עָרַב שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ לֹא אוֹמְרִים חֻצוֹת בַּיּוֹם כִּי כָּבֵר שׁוֹרָה קִדְשֵׁי שֶׁבֶת שְׂאֵז הוּא מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּנֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כִּי שֶׁבֶת גְּבוּהָ יוֹתֵר מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כִּי שֶׁבֶת הוּא כַח הָרְאוֹת הַמְאִיר בְּעֵינַיִם שְׂזָה הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל כֵּן הִזְהִירָה הַתּוֹרָה תְּמִיד קֵדֶם שְׂמֻזְכִּיר בְּנֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִזְהִיר מִקֵּדֶם עַל שְׂמִירַת שֶׁבֶת כִּי שֶׁבֶת גְּבוּהָ מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְעַל כֵּן בּוֹדְאֵי בַיּוֹם עָרַב שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ כְּכֹר הַכְּנַתִּי אֶת עֲצָמֵי לְקִדְשֵׁי שֶׁבֶת, וּמִתְנַחֲמִים עַל הָאֲבָלוֹת שֶׁבְּכָל הַשָּׁבוּעַ, וְאֲדַרְבָּה, מְרַגְּשִׁים אֶז חַיּוֹת גְּדוֹל וְהַתְקַרְבוֹת לְהֵשֵׁם יְתַבְרֶךְ. וְעַל כָּל פָּנִים מְשֻׁמְחִים וּמִנְחָמִים אֶת עֲצָמָם בְּזָה שֶׁהוּלֵךְ יוֹם מְנוּחָה וְקִדְשָׁה כָּזָה, שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ יוֹם שְׂמֻחָה וְחֻדוּהָ וְאוֹכְלִים וּמִתְעַנְּגִים בְּתַעֲנוּג שֶׁבֶת שֶׁהוּא יוֹם שְׂמֻחָה וְחֻדוּהָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמִצָּפִים שֶׁבְּזִכּוֹת הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ סוּף כָּל סוּף יוֹשִׁיעֵנו הֵשֵׁם יְתַבְרֶךְ וְיַגְאֲלֵנוּ גְּאוּלָּה שְׁלָמָה בְּקָרוֹב אָמֵן.

וּבְאֵלוֹ הַשְּׁבִתוֹת שֶׁבֵּין הַמְצָרִים הֵייתִי מְרַגֵּשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת יוֹתֵר מִשְׂאָר שְׁבִתוֹת וְכַמוֹבָא בְּסִפְרִים, גַּם בְּלִיקוּטֵי הַלְכוֹת הַלְכוֹת שֶׁבֶת, כִּי בֵּין הַמְצָרִים יוֹתֵר מְסֻגָּל לְמִצּוֹא הֵשֵׁם יְתַבְרֶךְ, וּבְפֶרֶט הַשְּׁבִתוֹת שֶׁבֵּין הַמְצָרִים הֵם גְּדוּלִים וּמְסוּגָּלִים אֶז מְאֹד, וְגַם כִּי בְּאֵלוֹ הַיָּמִים כְּכֹר מְכִינִים אֶת עֲצָמֵנוּ לְיָמֵי אֵלוֹל וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה כְּמוֹבָא.

וּכְשֶׁהִיָּה צֵאת הַכּוֹכָבִים הַפְּשֻׁטִי בַגְּדֵי שֶׁבֶת וְלִבְשֵׁי בַגְּדֵי חוֹל בְּאֲבָלוֹת וְצַעַר וְיִסוּרִים, וְטַעַמֵי מִמֶּשׁ טַעַם מֵר מְאֹד לְצֵאת מַחֲיוֹת אֲלֵקוֹת כָּזָה מְאֹד כָּזָה מְשֻׁמְחָה וְחֻדוּהָ שְׁבִיּוֹם שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ לַיּוֹם שֶׁהוּא יוֹם חֶשֶׁךְ וְאֶפְלָה וְעֲצָבָה וְדֹאגָה כָּזָה מִמֶּשׁ מִהֶפֶךְ אֶל הֶפֶךְ, וּבְאֵמַת אֶפִּילוֹ כְּשֶׁעָרַב תְּשַׁעָה בְּאָב חֵל בַּיּוֹם חוֹל, כְּשֶׁמְגִיעַ סְעוּדָה הַמְּפֻסָּקָה נַעֲשֶׂה מֵר וּמְרוֹר, וּמְכַל שְׂפָן כְּשִׁיוֹצְאִים מַיּוֹם שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ מַחֲיוֹת כָּזָה לְיוֹמָא דְמַרְיָרָא יוֹמָא דְצַעְרָא.

ימי שמואל

שבת ערב תשעה באב

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

קִדְשֵׁי שַׁבַּת עֲזוּלָה עַל בְּלָגָה

וְעַל כֵּן בְּעֶרְבֵי תַשְׁעָה בְּאָב אַחַר חֲצוֹת חָמוּר עוֹד יוֹתֵר וְלֹא יֵאָכֵל שְׁנֵי תַבְשִׁילִין בְּסַעֲוֵדָה הַמְּפֹסְקָת. כִּי כִּבּוּר נִתְּבָאֵר שֶׁתַּבְשִׁיל הוּא לְלֶפֶת אֶת הַפֶּת וּלְמִתְקֵן אֶת הָאֲכִילָה הוּא בְּבַחֲיִנַת הַמְשַׁכֵּת הָאֲרֶת הַחֲכָמָה אֶל הַמְּלָכוֹת, וְעַל כֵּן בְּשַׁבַּת וַיּוֹם טוֹב מְצוּהָ לְהִרְבּוֹת בְּתַבְשִׁילִין וּמְגִדִים כִּי אִזּוּ מֵאִיר הָאֲרֶת הַחֲכָמָה בְּיוֹתֵר, אֲבָל בְּסַעֲוֵדָה הַמְּפֹסְקָת נִשְׁאָז נִמְשָׁךְ בְּחִינַת הָאֲרֶת הַחֲכָמָה בְּהַעֲלִים וּבְצַמְצוּם גְּדוֹל עַל כֵּן דֵּי בְּתַבְשִׁיל אַחַד וּמִי שֶׁאֵפְשָׁר לוֹ לֹא יֵאָכֵל אֶלָּא פֶת חֲרָבָה וְכוּ'.

וְעַל כֵּן אִם חָל תַשְׁעָה בְּאָב בְּשַׁבַּת מַעֲלָה עַל שְׁלַחֲנוּ אֲפִילוֹ בְּסַעֲוֵדָה הַמְּפֹסְקָת בְּסַעֲוֵדַת שְׁלֵמָה בְּעֵת מְלָכוֹתָיו. רְמִזוּ שֶׁקִּדְשֵׁי שַׁבַּת עֲזוּלָה עַל בְּלָגָה זֶהוּ נִמְשָׁךְ הָאֲרֶת הַחֲכָמָה אֶל הַמְּלָכוֹת בְּהַאָרָה גְּדוֹלָה בְּבַחֲיִנָה שְׁהִיָּה בְיָמֵי שְׁלֵמָה סִיְהָרָא בְּאַשְׁלָמוֹתָא וְעַל כֵּן אִזּוּ הָאֲכִילָה זְהִנְשִׁתִּיהָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֵמוֹת גְּדוֹל וּבְמַעֲלָה עֲלִיזָה מְאֹד.

נחת השלחן או"ח הל' תשעה באב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבת ערב תשעה באב

הוא יכול לדבר מגדלת רבנו

מוהרנ"ת ז"ל היה נוהג לנסע על שבת חזון ושבת נחמו ושבת שירה לטשערין ועוד עירות כדרכו של רבנו ז"ל, ופעם אחת בהיותו בטשערין על שבת חזון דבר אז בשלחן מנוראות גדולתו של רבנו ז"ל והאריך בזה מאד, ואז ישב בשלחן גם הרב דק"ק טשערין הרב שמואל יצחק ז"ל תלמיד רבנו, וכששמע הפלגת מוהרנ"ת בגדלות ורוממות רבנו ז"ל תמה עליו ושאל אותו: ר' נתן, פון וואנעט נעמט איהר דאס? (מהיכן אתם לוקחים את הדבורים האלו) גם אני הייתי אצל רבנו ז"ל, כשמע מוהרנ"ת ז"ל שאלתו ותמיהתו נתחורו פניו ונתרשלו ידיו מחמת זה, (כי בשאלתו שדא נרגא והטיל ספק בלב השומעים על אמתות השבחים המופלגים שדבר בשלחן לפניהם כדי לעוררם ולחזקם באמונת רוממות קדשת רבנו ז"ל למען ידעו שכל תורותיו ושיחותיו ועצותיו הקדושים ממקום קדוש וגבוה יהלכו, וע"ז יתאמצו ויזדרזו ללמדם ולקיים כפי רצון רבנו ז"ל, והנה בא הרב ר' שמואל יצחק ז"ל שגם כן היה מתלמידי רבנו ז"ל והוא שואל ותוהא כנ"ל וממילא הוא מרפה בזה גם שאר דבוריו בעבודת השי"ת ע"פ דעת רבנו ז"ל, ועל כן הלבינו פניו וחלשה דעתו עד שהיה קשה לו להמשיך בדבוריו).

והנה אחד מאנשיו שישב בשלחן הרגיש בשנוי פניו ורצה לחזקו ולעודדו, ענה ואמר לו: ר' נתן, וואס הערט איהר אים, איהר האט דאך אליין גיהערט וואס דער רבי האט גיזאגט, אז ער האט א נגון צו זינגען לעתיד וואס דאס וועט זיין דער עולם הבא פין אלע צדיקים וחסידים, דארפט איהר נאך גרעסערס פין דעם, היינט וואס ווערט איהר נאך נתפעל פין זיינע רייד? (מה אתם שומעים אותו הרי אתם בעצמכם שמעתם מה שרבנו אמר שיש לו לשיר נגון לעתיד שזה יהיה העולם הבא של כל הצדיקים וחסידים, אתם צריכים יותר מזה? עתה מה אתם מתפעלים מדבריו) ונהנה מוהרנ"ת ז"ל מדבריו כי החיו את נפשו, ונחה דעתו עליו, והמשיך בשיחותיו הק' על השלחן.

ואותו שבת חזון היה ערב תשעה באב, וכידוע שהיה דרכו של מוהרנ"ת ז"ל שבליל תשעה באב היה מסתגר לבד באיזה קעלער (מרתף) או בחדר מיחד מאחרי סעודה המפסקת עד למחרתו אחרי חצות, והיה מקונן באיכה וקניות בשברון לב ובקול בכיות עצומות ואנחות וגניחות עד שנמס כל לב ונחרד לב השומע, וארע אז שהרב ר' שמואל יצחק הנ"ל עבר דרך מקומו של מוהרנ"ת ושמע קינותיו ושאגותיו בוקעים ממעמקי לבו עד שנחרד גם הוא, ואז אמר: "אצינד ווייס איך שוין פין וואנעט ער נעמט זיינע דבורים", והודה לדבריו, כיון שבוכה ומילל כן, ומפרש לעצמו כל הקינות על הסתלקות רבנו, הוא יכול לדבר מגדלת רבנו.

אוצר נחמני

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

איכה וקנינות

לֹא־אָמַר כָּל־זֶה עַל־עֲצָמוֹ

ועל כן מקוננין על זה שלש פעמים איכה על הסתלקות הצדיק ועל פזור ישראל ועל חרבן בית המקדש וששם נתועדו ונכללו יחד כל ישראל עם הצדיק האמת בחינת משה וששם עקר הכלליות וכו'.

וירמיהו הנביא אמר, אני הנביר. וששם כלולים כל השלש אלפא ביתות, כל השלש איכה אמר בלשון על עצמו, כי תולדה כל החסרון בו. ועל כן אמר, אני הנביר ראה עני, 'אני' דיקא, אותי נהג וילך, 'אותי' דיקא וכו'. וכן אף כי ישב והפך ידו כל היום וכו'. עד שאמר, ואמר אבד נצחי וכו'. אבל מחזק עצמו הרבה ואומר זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל חסדי ה' כי לא תמנו וכו'. וכן צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי קראתי שמך ה' מבזר תחתיים וכו'.

ומזה יכול כל אדם לקדם אלפים ורבבות קל וחומר על עצמו איך הוא צריך לומר כל זה על עצמו על רבוי עוונותיו ומחשבותיו הרעים השוטפים עליו כל כך אבל חליקה חליקה שיפל על ידי זה חס ושלום, רק יחזק עצמו בכח הצדיק האמת הענו מאד מאד שהוא נקי מכל צד שגיאה ומכל שכן מאיזה עוון חס ושלום ואף על פי כן הוא אומר על עצמו קנינות כאלה הנ"ל. וכל זה אומר בשביל כלל ישראל עד שכל אחד יוכל לעורר עצמו ולחזק עצמו בכחו הגדול בכל מה שעובר עליו שיאמר בכל פעם אף על פי כן חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו כי חדישים לבקרים מתחדשים תחסדים, כמו שפרש רש"י שם וכו'.

ליקוטי הלכות נש"י לסעודה ו' פ

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר נתנאל פיש הי"ו
לרגל שמחת הברית מילה לבנו שיחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טועמיה

איכה וקינות

ונעשה מקינות תקון

מה שכתב רבנו ז"ל שתיק"ו הנאמר בש"ס הוא בחינת מחסר תקון והנזון נכפפת ונעשית קינ"ת, ולעתיד יתתקן הכל, ואז נתתקן התיק"ו, כי יפשוטו כל האבעיות והספקות ואז יחזור ויהיה נעשה מקינות תיקון, עין שם.

כי תיקו הנאמר על האבעיא והספק שבש"ס זהו בחינת חלקת העצה, דהינו שאין יודעין הדין באיזה מצוה שהיא בחינת עצה כנ"ל, וכך זה מחמת חסרון התקון, שהוא בחינת פגם כל השכליים פרטיים שמשם כל המתקנות והעצות שנפגמו בלם בעוונות ישראל, שזהו בחינת חרבן בית המקדש כנ"ל. כי כל השכליים בלם הם בחינת תקונים להמשיך השכל של השגת וידיעת אלקותו יתברך על ידם, בחינת עולם התקון כידוע, כי כל צמצומי האורות דרך כמה שכליים בלם הם בחינת תקונים כידוע, אבל בשעת חרבן בית המקדש נפגמו התקונים הנ"ל, ואז נסתלק הנזון של תקון ונעשה תיקו, שהוא בחינת ספקות, בחינת חלקת העצה כנ"ל.

ואז נעשה מהתקון בחינת קינות, שהם בחינת איכה כנ"ל, ועל ידי זה בעצמו חוזר ונתתקן בחינת התיקו והספק, בחינת חלקת העצה, כי על ידי הבחינת הקינות בעצמו נתתקנין וחוזרים ועושים מקינות תקון, כי על ידי זה בעצמו שאומרים קינות, שהם בחינת איכה, בחינת אי"ה, דהינו שבוכין ואומרים שאין יודעין כלל איכה לחתור למצא עצה לשוב אליו בשלמות באמת, על ידי זה בעצמו השם יתברך מרחם עליו ומורהו הדרך הישר והנכון והאמת, ויודע העצה איך להתנהג ונעשה מקינות תקון ונתתקן התיקו, שהוא הספק, חלקת העצה, כי זוכין על ידי צעקות איכה לזכות לידע הדרך והעצה אמתית איך להתנהג, שהוא בחינת פשיטות האבעיא בחינת התהפכות התיקו והקינ"ת לבחינת תקון כנ"ל:

ליקומי הלכות גימין ג' כה

עמוד זה נדבת הר"ר אליהו בערגער הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

עזלה על הכל

טוֹעֲמִיָה

הראש השנה שלי

תְּקִנֹת הַגְּאוּלָּה

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִבְרָא הָעוֹלָם, עַל כֵּן אִזְ אָנוּ עוֹסְקִין לַעֲשׂוֹת דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שָׁפָל תְּקִנֹתֵנוּ לָשׁוּב לְשֵׁם בְּקָרוֹב, כִּי עֵקֶר הַתְּנַגְלוֹת קִדְשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה מְרֹאשֵׁי הַשָּׁנָה וְכוּ'.

וְעַל כֵּן אָנוּ מִתְפַּלְּלִין אִזְ הַרְבֵּה עַל צְמִיחַת קֶרֶן מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׂאוֹמְרִים שֶׁמָּחָה לְאֶרֶץ וְשִׁשׁוֹן לְעִירָךְ וְצְמִיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ. כִּי עֵקֶר הַתְּקִנֹת לָשׁוּב לְאֶרֶצֵנוּ עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ הוּא עַל יְדֵי קִדְשֵׁי רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁכָּבוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם בְּחֶסֶד־וְחֶסֶד, וְכוּ נִתְגַּלָּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ בְּרָאָהּ. וּמֵאַחַר שֶׁאָנוּ מְגַלִּין זֹאת בְּיָדֵינוּ הַכֹּל שֶׁיְהִי לָנוּ, רַק בְּרִצּוֹנוֹ נִתְנָה לָהֶם מִטַּעַם הַכְּמוּס עִמּוֹ וְיִתְבָּרַךְ, וּבְרִצּוֹנוֹ נִטְלָה מֵהֶם וְנִתְנָה לָנוּ, כִּי בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא נוֹטְלָה מֵהֶם וְנִתְנָה לָנוּ, כִּי בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִכְנָע וְנוֹפֵל חֻקְלָפוֹת וּמִמְשָׁלֵת הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְנִתְגַּלָּה וְנִמְשָׁךְ קִדְשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לָנוּ עַד שֶׁנִּזְכָּה שֶׁיִּכְבְּרוּ רַחֲמֵינוּ וְיִכְנִיעַ וְיִבְטֵל אוֹתָם לְגַמְרֵי וְיָשׁוּב וְיִתֵּן הָאֶרֶץ לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

ליקומי הלכות בית הכנסת ה' יד

שְׁמַעְתִּי מֵרַבִּי נַחֲמָן בְּרַבִּי שֶׁכָּנָא זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, שֶׁשְׁמַע לְעַנְיָן נְסִיעַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', וְהוֹצֵא מִדְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, שָׁפָל נְסִיעָה וְנְסִיעָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיֶה לָהּ חֵלֶק בְּקִיץ הַגְּאוּלָּה.

כוכבי אור

עמוד זה נתרם

לזכות ולהצלחת הקיבוץ הק' בראש השנה הבעל"ט

מכתב ממוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

פרשת דברים

בְּרוּךְ הַשֵּׁם יוֹם ג' דְּבָרִים ת"ר

שְׁלוֹם לְכַבוֹד אֱהוּבֵי בְּנֵי חֲבִיבֵי חֲמֻדַּת לְבָבִי הִרְבֵּנִי הוֹתִיק מוֹרְנֵנו הָרַב וַיִּצְחַק שִׂיחָהּ::
 בְּיוֹם ד' סְמוּךְ לְמִנְחָה בָּאתִי לְפָנֶי קַהֲלַת בְּרָאד בְּשָׁלוֹם. וְהַיּוֹם יוֹם ה'
 דְּבָרִים קִבַּלְתִּי מִכְתָּבְךָ מִיוֹם ג' סְמוּךְ לְמִנְחָה. וּבִתְחִלַּת קְרִיאָתִי אֶת
 מִכְתָּבְךָ הָיָה לִי לְנַחַת גָּדוֹל אֶךְ תִּכְרַף נִתְעַרְבַּב דַּעְתִּי, צָרָה וּמִכְאוֹב
 הִכְפִּילוּ בְּרֵאוֹתַי בְּמִכְתָּבְךָ מְרִירוֹת הַצָּרָה שֶׁל הַנַּעֲקָרְטִין
 אוֹי אוֹי לָנוּ עַל צָרוֹתֵינוּ אֲתָה בְּנֵי הַכֶּרַע הַכְרַעְתָּנִי לְבִי
 נִשְׁפַּר בְּקֶרְבִי מִכְּמָה צָדָדִים. כִּי תֵימִים סְמוּכִים לְתַשְׁעָה
 בָּאָב.

וְאֵף עַל פִּי בֵן הַתְּנַבְרָתִי לְקַבֵּל שֵׁשֶׁת קַדְשׁ בְּשִׂמְחָה, כִּי כָךְ
 הוּא הַמְּדָה. וּבִתּוֹךְ כָּךְ נִשְׁמַע לְאֹזְנֵי שְׁמוּעָה לֹא טוֹבָה כְּזֹאת צָרַת
 הַכָּלָל וְהַפְּרָט רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מַה נֹּאמֵר מַה נְדַבֵּר ה' הַצַּדִּיק וְאֲנַחְנוּ
 הִרְשַׁעְנוּ. הִרְשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ בּוֹדָאֵי וְאִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל
 רַחֲמֵינוּ וְחַסְדֵינוּ הַמְרַבִּים שְׁמִמְשִׁיכִים הַצַּדִּיקִים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָה. וּבִזְוָה אֲנִי
 מְחַיֶּה אֶת עַצְמִי גַם עֵתָה.

מָה אָשִׁיב לְה' וְכו', שְׁזוּכִיתִי וְזִכִּיתִי אֶת אַחֲרִים לְבָלִי לְהַתְּנַגֵּד עַל
 הַמְּשִׁיךְ רַחֲמִים וְחַסְדִים בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ בְּמַעוֹף צָרוֹת וְצוּקוֹת כְּאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אֶלְמָלָא מְלַחָא וְכו', וּבִכְחוֹ וּבִכְחַ כָּל הַצַּדִּיקִי אֶמֶת אָנוּ נִשְׁעָנִים
 שְׁבוֹדָאֵי לֹא יַעֲזִיבוּנו הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חֵם וְשָׁלוֹם. וּמִכָּל הַצָּרוֹת יוֹצִיאֵנוּ
 וְיִוְשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ. וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְיָדְךָ הָאֲגָרוֹת
 לְבָרְסֵלָב. וְשֵׁם הַיּוֹדְעָתִי לָכֶם מַה שְׁאֵפְשֶׁר לְהוֹדִיעַ בְּאֵר הַיּוֹטֵב.

יִתֵּר מִזֶּה אִין פְּנְאֵי לְהָאָרִיךְ וְשָׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב: נִתֵּן מִבְּרַסֵּלָב:

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר מאיר אלקבץ הי"ו
 לע"נ הרה"ח ר' יחיאל מיכל ב"ר יהושע דוד ז"ל

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

רבנו ז"ל אָמַר:

מְשִׁיחַ

וועט נאך האבן א
גרויסע עבודה
אריין ברענגען אין
דער וועלט א ריינע
שמונה עשרה.

~ תרגום ~

עוד יהיה למשיח עבודה גדולה מאד, להכניס באנשי
העולם תפלת שמונה עשרה נקייה ממחשבות זרות.

שיח שרפי קודש ח"ב כ'

נדבת הר"ר שלמה יצחק אנשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

זמני שבת קודש – פרשת דברים

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:10	7:09	7:27	7:13	7:20	7:11	8:35	8:03
שקיעה ערב שב"ק	7:50	7:49	7:49	7:53	7:50	7:51	8:57	8:25
חצות הלילה	2:15	2:16	2:18	2:18	2:17	2:18	3:41	3:01
עלות השחר	4:21	4:22	4:21	4:15	4:21	4:17	2:52	3:56
עטיפת הטלית	4:48	4:49	4:48	4:43	4:48	4:45	3:46	4:31
נין החמה	5:46	5:46	5:46	5:42	5:46	5:43	5:14	5:40
סוף זמן קר"ש	8:20	8:21	8:21	8:16	8:21	8:17	7:35	8:13
חצות היום	12:45	12:46	12:47	12:44	12:46	12:45	1:05	1:02
שקיעה יום שב"ק	7:50	7:49	7:48	7:52	7:49	7:51	8:56	8:25
צאת השבת	8:26	8:27	8:29	8:29	8:27	8:29	9:57	9:13
צאה"ש 72 דק'	9:02	9:01	9:00	9:04	9:01	9:03	10:08	9:37
צאת התענית מוצאי ת"ב	8:14	8:15	8:17	8:17	8:16	8:17	9:38	8:59

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב וח"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובח"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מוצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוּק"ש (מג"א כנהוג) מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת ואתחנן

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
צה.	צה:	צו.	צו:	צז.	צז:	צח.
כפ	ל	לא	לב	לג	לד	לה
יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
תורה מ' תנינא - מי שיודע מארץ ישראל						התורה הזמנית